

VIJF VRAGEN AAN VADERS – BOB DE RAADT

21 juni 2023

In de reeks Vijf Vragen aan Vaders krijg je een kijkje in het hoofd en hart van een vader. Deze keer met Bob de Raadt, vader van twee dochters, een tweeling (32) en opa van een kleinzoon. Hij is getrouwd met de moeder, gepensioneerd, en zet zich maatschappelijk in voor vaders. Meer info over zijn werk met vaders vind je [hier](#).

1. WAAR HAAL JIJ HET MEESTE PLEZIER UIT IN JE VADERSCHAP?

Mijn kinderen zijn al jaren het ouderlijk huis uit. De ontmoeting met elkaar geeft mij het meeste plezier. Het samen optrekken tijdens een familieweekend, bij het helpen van elkaar, met klussen doen, met pc-vraagstukken.

Ik denk aan de gezins- en familieband, die we samen beleven. De zorgzaamheid voor elkaar, het plezier met elkaar, de gezelligheid. Serieuze gesprekken en een geintje. Genieten van onze kleinzoon, een nieuwe dimensie in ons leven. Ik geniet ook van hun maatschappelijke betrokkenheid.

We zijn allemaal actief bezig met het christelijk geloof en we zijn betrokken bij onze kerkelijke gemeentes. Samen praten we veel over ons geloof en wat wij praktisch doen vanuit ons geloof. Christen-zijn is een belangrijke onderlinge connectie als gezin en daar heb ik ook veel plezier in. Het is onze inspiratiebron voor nu en in de toekomst. En ik ben blij dat mijn kinderen en schoonzoons dat ook essentieel vinden.

2. WAT IS JOUW GROOTSTE UITDAGING ALS VADER?

Als ik de afgelopen periode van 32 jaar van hun leven overzie, dan zie ik een aantal uitdagingen. Onze dochters zijn een tweeling. Ze kwamen twee minuten na elkaar ter wereld. De oudste was gezond en lag bij mijn vrouw op de kamer in een wiegje. De jongste van de twee kwam met ademhalingsproblemen ter wereld en moest direct naar de kinderafdeling, naar de couveuse. Zij had dus een heel andere start dan haar zusje. De een lag vredig te slapen en de andere dochter moest vechten voor haar leven. Dat verschil ben ik nooit meer vergeten.

Over de oudste was ik niet bezorgd. Over de jongste had ik grote zorgen. Ik voelde me machteloos, enorm bezorgd, onzeker, onrustig, zo kwetsbaar. De hele lange gang naar de couveuseafdeling heb ik huilend/jankend afgelegd, niet wetend wat ik te horen zou krijgen ten aanzien van haar toestand en hoe ik haar daar aan zou treffen. Gelukkig werd ik al snel bij binnenkomst op de afdeling door een verpleegkundige bijgepraat. Zij vertelde mij dat haar toestand nu gestabiliseerd was. Wat een opluchting.

Deze emotionele rollercoaster ben ik nooit vergeten en het is altijd een belangrijke ervaring geweest om vanuit te werken op de afdeling Neonatologie als medisch maatschappelijk werker. Mede ook om die reden ben ik mij meer gaan specialiseren in 'vader-tot-vader gesprekken', om vaders te begeleiden en te steunen tijdens zo'n hectische opnameperiode. Eigen ervaring gaf een belangrijke connectie en bood toegang tot andere vaders.

3. WAAR HEB JIJ ALS VADER DE MEESTE BEHOEFTE AAN?

Nog steeds het betrokken zijn op elkaar en er voor elkaar zijn. Over en weer elkaar helpen. Ook vind ik het waardevol om van hen terug te horen wat zij in onze opvoeding geleerd en ontvangen hebben. Die waardering voelt goed.

Ik vind het ook belangrijk, zeker nu ik met pensioen ben, om actief te blijven: oppassen op onze kleinzoon, ontmoetingen met gezins- en familieleden en vrienden, gesprekken met andere vaders, met boeken lezen en met schrijfwerk, met kerk en geloof, met jeugdwerk, lesgeven en sporten. Tijd te nemen voor rust en ontspanning en om maatschappelijk betrokken te blijven.

4. WAARIN HERKEN JIJ JEZELF ALS VADER IN JE EIGEN VADER?

Wat ik van mijzelf in mijn vader herken, zijn verschillende aspecten. Zijn aandacht en zorg voor andere mensen, zijn nauwkeurigheid als boekhouder, en zijn rechtvaardigheidsgevoel, zijn geloof en zijn geloofsvertrouwen naast alle moeiten die hij gekend heeft. Hij leefde mee en was er op momenten dat ik hem nodig had. Hij gaf mij vertrouwen, doordat ik – als het nodig was – de auto kon gebruiken. Hij was praktisch bezig en hielp waar nodig.

Op zijn sterfbed heb ik op een bijzondere en persoonlijke manier afscheid van hem kunnen nemen. Het moment van overlijden was dichtbij en ik kon nog even met hem praten, zijn hand vasthouden en hem bedanken voor zijn vader-zijn voor mij. Dat deed hem goed en mij ook. Dat laatste half uur in elkaars nabijheid is voor mij nog altijd een dierbare herinnering.

5. WELK ADVIES ZOU JE JEZELF NU GEVEN VOORDAT JE VADER WERD?

Zorg voor een goede voorbereiding, individueel en samen. Ervaringen, praktische kennis en goede voorbeelden verzamelen. Maak connectie met andere vaders.

Denk na over het manier waarop je vader wilt zijn. Probeer oud-zeer op te ruimen en wees creatief om jouw eigen vaderschap invulling te geven. Inventariseer jouw eigen vaderbeeld en hoe jij daaraan gekomen bent. Maak ook goede afspraken met je werkgever. Boven alles, geniet van dit nieuwe leven. Wees een liefdevolle, betrokken, toegewijde en actieve vader. Geef affectie, aandacht en waardering. Laat je hart spreken! Wees open over hetgeen jij moeilijk vindt. Dat geeft erkenning en herkenning.

Bob de Raadt

(Bron: <https://www.vadervisie.nl/vijf-vragen-aan-vaders-bob-de-raadt/>)